

בש"פ 8843/18 - מדינת ישראל נגד אסף לב

בבית המשפט העליון

בש"פ 8843/18

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: אסף לב

ערר על החלטות בית המשפט המחוזי מרכז-לוד במ"ת 23641-08-18 מיום 7.12.2018 שניתנה על ידי כב' השופטת נ' בכור ומיום 12.12.2018 שניתנה על ידי כב' השופט ח' טרסי

בשם המבקשת: עו"ד הדר פרנקל

בשם המשיב: עו"ד ניר דוד

החלטה

1. ערר על החלטות בית המשפט המחוזי מרכז-לוד במ"ת 23641-08-18 מיום 7.12.2018 (כב' השופטת נ' בכור) ומיום 12.12.2018 (כב' השופט ח' טרסי), בגדרן הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המשיב ונגד נאשם נוסף (להלן: דניאל) הוגש כתב אישום המייחס להם עבירה של ייבוא סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 5.945 ק"ג נטו, וכן עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע. על-פי המתואר בכתב האישום, המשיב, דניאל ואדם נוסף (להלן: שי) קשרו קשר לייבא מברזיל סם מסוכן מסוג קוקאין. בתוך כך, סיכמו השלושה כי המשיב ידאג לכך שדניאל יקבל בברזיל את הסם, כשהוא מוסלק בתוך מזוודה, מאת אדם אשר זהותו אינה ידועה לעוררת. עוד סוכם כי דניאל יטוס ארצה עם המזוודה האמורה ויעבירה לחזקתם של המשיב ושל שי, אשר יפיצו את הסם בישראל. בהמשך לכך, ביום 26.7.2018 שהה דניאל בסאו-פאולו שבברזיל, שם נמסרה לו מזוודה המכילה 5.945 ק"ג של סם מסוג קוקאין. ביום 28.7.2018 נחתו דניאל ואדם נוסף (להלן: מורן) בנמל התעופה בן-גוריון, כשהם נושאים מזוודה ותיק גב, בהם הוסלק הסם. אז, דניאל יצר קשר עם שי, והודיע לו כי הגיע לישראל. לאחר מכן, נסעו דניאל ומורן במונית לכיוון כפר יונה, שם תכננו לפגוש את שי ולהעביר לידיו את הסם.

בד בבד עם הגשת כתב האישום, ביקשה העוררת לעצור את המשיב ואת דניאל עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

3. בדיון אשר התקיים בבית המשפט המחוזי ביום 6.11.2018 הודה המשיב בקיומן של ראיות לכאורה, ולפיכך הורה בית המשפט המחוזי על קבלת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב.

4. ביום 27.11.2018 הגיש שירות המבחן תסקיר מעצר ממנו עולה כי קיים סיכון להישנותה של מעורבות בפלילים מצד המשיב, וזאת נוכח נסיבותיו האישיות, כמו גם עברו הפלילי המכביד. יחד עם זאת, צוין כי למן שחרורו של המשיב ממאסר ועד למעצרו הנוכחי, ניהל הלה אורח חיים נורמטיבי, הקים משפחה והחל לעבוד בתחום המסעדות. לפיכך, הומלץ על שחרורו של המשיב למעצר בית, תחת פיקוחם של ששה מפקחים מוצעים אשר נמצאו מתאימים לכך, וכן בכפוף לצו פיקוח על-ידי שירות המבחן.

החלטות בית המשפט המחוזי

5. לאחר הגשת התסקיר, התקיים דיון נוסף בבית המשפט המחוזי, ובהחלטה מיום 7.12.2018 נקבע כי יש להורות על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני עד לתום ההליכים נגדו. בית המשפט המחוזי עמד בהחלטתו על היות המשיב, לכאורה, נדבך מרכזי בביצוע העבירות המתוארות בכתב האישום, על עברו הפלילי המכביד, ועל קביעת שירות המבחן בנוגע לסיכון הנשקף ממנו. עוד ציין בית המשפט המחוזי כי המשיב אינו נטוע באופן עמוק בעולם הסמים, אם כי עולם זה אינו זר לו. מנגד, בית המשפט המחוזי ציין את התנהלותו החיובית של המשיב בעת האחרונה, את המלצת שירות המבחן לשחררו לחלופת מעצר, וכן את חלופת הזמן למן הרשעותיו הקודמות. בכל אלה ראה בית המשפט המחוזי טעמים מיוחדים המצדיקים את מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, וזאת חרף עילת המעצר הסטטוטורית הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים). בית המשפט המחוזי הורה, אפוא, על הגשת חוות דעת בנוגע להיתכנות מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני.

בהמשך לכך, הגישה מנהלת הפיקוח האלקטרוני חוות דעת חיובית בעניינו של המשיב, ומשכך, ביום

12.12.2018 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בביתו, תחת פיקוחם של ששה מפקחים.

על החלטות אלה נסב הערר שלפניי.

הערר דנן

6. לטענת העוררת, בית המשפט המחוזי שגה עת הורה על מעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני, שכן אין בתנאיו של מעצר זה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מן המשיב, וזאת נוכח העבירות החמורות המיוחסות לו, עברו הפלילי, נסיבותיו האישיות וכן התרשמות שירות המבחן לגבי קיומו של סיכון להישנותה של מעורבות בפלילים. כמו כן, טוענת העוררת, כי בית המשפט המחוזי שגה בקבעו כי המשיב אינו נטוע בעולם הסמים, שכן מכתב האישום עולה כי הלה יצר קשר עם הגורם אשר סיפק את הסם בברזיל, עובדה המלמדת על היות המשיב מעורב באופן פעיל בעולם הסמים. לאור כל אלה, טוענת העוררת כי המקרה דנן אינו נמנה עם המקרים החריגים המצדיקים מעצר בפיקוח אלקטרוני חרף קיומה של חזקת מסוכנות סטטוטורית.

7. בדיון שהתקיים לפניי ביום 14.12.2018 התנגד המשיב לערר וסמך ידיו על החלטת בית המשפט המחוזי. בתוך כך, תמך המשיב יתדותיו בהחלטת בית המשפט המחוזי לעצור את דניאל בפיקוח אלקטרוני, וזאת, כך נטען, חרף קיומם של גורמי סיכון משמעותיים בעניינו. בהקשר זה נטען כי קבלת הערר תביא לחוסר אחידות ולהפליית המשיב לעומת דניאל, אשר מעורבותו בביצוע העבירות אינה נופלת ממעורבותו של המשיב. כמו כן, ציין המשיב את המלצת שירות המבחן לשחררו לחלופת מעצר, וכן עמד על חלוף הזמן למן הרשעתו האחרונה בפלילים.

דיון והכרעה

8. לאחר העיון בערר ושמיעת טענות הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל.

נקודת המוצא לדיוננו היא הוראת סעיף 21(ב) לחוק המעצרים, המסמיכה את בית המשפט לעצור נאשם עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. הפעלתה של סמכות זו מותנית בשלושה תנאים: האחד, קיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של הנאשם בעבירות המיוחסות לו; השני, קיומה של עילת מעצר, כדוגמת מסוכנות הנשקפת מן הנאשם לביטחון הציבור; והשלישי, העדר חלופת מעצר הולמת שבכוחה לאיין מסוכנות זו.

9. בענייננו, המשיב הודה בקיומן של ראיות לכאורה לאשמתו בביצוע העבירות המתוארות בכתב האישום. כמו כן, כתב האישום מייחס למשיב עבירה של ייבוא סם מסוכן לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, וזו נמנית עם העבירות המקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית (כאמור בסעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים). אשר לבחינת חלופת מעצר, נקבע לא אחת כי עבירות על פי פקודת הסמים מחייבות, ככלל, מעצר מאחורי

סורג ובריה עד לתום ההליכים המשפטיים. הטעמים לכלל זה נעוצים במסוכנות הרבה הנשקפת לציבור מעבירות הסמים, כמו גם מן החשש שהנאשם ישוב לסורו כאשר יימצא מחוץ לכותלי בית המעצר (ראו: בש"פ 5396/18 ברכה נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (19.7.2018); בש"פ 6578/18 סנקר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (20.9.2018); בש"פ 8262/18 אבו קרינאת נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (4.12.2018)).

אשר על כן, נפסק כי חריגה מן הכלל האמור, ובתוך כך, הוראה על מעצר בפיקוח אלקטרוני חלף מעצר מאחורי סורג ובריה, תעשה אך במקרים חריגים, ובעיקר כאשר מדובר בנאשם צעיר, ללא עבר פלילי, אשר מעורבותו בביצוע העבירות מצומצמת (ראו: בש"פ 8155/15 קלר נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (9.12.2015); בש"פ 4457/18 אלסייד נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (14.6.2018)).

שוכנעתי כי המקרה שלפנינו אינו נמנה עם מקרים חריגים אלה.

9. עיון בכתב האישום מעלה כי המשיב נטל לכאורה חלק מרכזי בביצוע המעשים המתוארים בכתב האישום – הן בקשירת הקשר, והן בהוצאתו מן הכוח אל הפועל – בהסדרת העברתו של הסם לידי דניאל בברזיל, ובתכנון להפיץ את הסם בישראל. כמו כן, יש ליתן את הדעת לעברו הפלילי המכביד של המשיב – שש הרשעות קודמות ושני פסקי דין ללא הרשעות, וכן תקופת מאסר ממושכת שריצה בגין הרשעתו האחרונה בביצוע עבירות רכוש – אשר חרף חלוף הזמן, מעיד אף הוא על המסוכנות הרבה הנשקפת מן המשיב.

10. המשיב משליך יהבו על המלצת שירות המבחן לשחררו לחלופת מעצר, ואולם כידוע "תסקיר המעצר הוא כלי עזר מקצועי בלבד ואינו כובל את שיקול דעתו של בית המשפט בבחינת 'כזה ראה וקדש'" (ראו: בש"פ 3064/15 מאירוב נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (12.5.2015)), זאת במיוחד לאור העובדה שלנגד עיני שירות המבחן עומדים שיקולים שונים אשר אינם חופפים בהכרח לשיקולים העומדים בפני בית המשפט בהחלטה בדבר מעצר עד תום ההליכים (ראו: בש"פ 4120/11 דדוש נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (6.6.2011)). עוד יצוין כי המשיב טוען אמנם שהתסקיר בעניינו חיובי, ואולם, שירות המבחן קבע אף הוא כי קיים סיכון להישנות מעורבותו של המשיב בפלילים, ויש לתת משקל ממשי להערכה זו.

11. לנוכח כל האמור, לא מצאתי כי עלה בידי המשיב להראות טעם מבורר לסטות מהכללים שנקבעו לגבי עבירות סמים, כמפורט לעיל, ולהורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני. הן חומרת העבירות המיוחסות למשיב והן עברו הפלילי הכבד, מעידים על המסוכנות הנשקפת ממנו, ואני סבורה כי בשלב זה לא ניתן להפחית ממסוכנות זו באמצעות מעצר בפיקוח אלקטרוני.

12. לא נעלמה מעיני החלטת בית המשפט המחוזי להורות על מעצרו של דניאל בפיקוח אלקטרוני, ואולם, נדמה כי עניינו של דניאל נמנה עם אותם מקרים חריגים המאפשרים לסטות מהכלל בדבר מעצר מאחורי סורג ובריה בעבירות סמים, נוכח גילו הצעיר של דניאל, ובייחוד בשים לב לעברו הפלילי הנקי.

13. סוף דבר: הערר מתקבל. אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו בת"פ
23612-08-18.

ניתנה היום, ט' בטבת התשע"ט (17.12.2018).

ש ו פ ט ת
